

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra EFTERSPIL

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik :", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* :, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 216.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen11val-shoot-idm140264662710560/facsimile.pdf> (tilgået 05. december 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

EFTERSPIL

Naar Mørket atter vælder og Natten falder paa,
da vaagner mange Tanker, du ej om Dagen saa'.
Det ved vi, at om Dagen er Skyerne saa graa.

Men hvad der end blev splittet af Dagens Rusk og Regn,
der samles, og det heles ved Maanens Himmeltegn.
Og søde Ord forfrisker dig som en sagte Regn.

Naar søde Ord forfrisker dit Hjærte som en Dugg,
du finder, din Veninde er dobbelt ung og smuk
og varm som Sol i Vange og ren som Morgendugg.

Naar Dagen er forsvunden og glemt dens Gøgleværk,
du mærker om dig bunden en Lænke dobbelt stærk.
Hvoraf er den mon tvunden? Hvorfor er den saa stærk?

Men ingen slipper fra den, og ingen naâr forbi;
det er den Elskovslænke, som alle tvindes i,
og Lykken er ej mulig, er man for Lænken fri.

Saa græd kun dine Taarer og lid kun dine Vér,
for Maanen er vi Daarer, og kun ved Nat vi ser.
Og har du lært at elske, saa er der intet mer.

Og fandt du én at elske, saa lærte du vist alt,
saa blev du, og saa stod du, om Skæbnens Lod end faldt,
ja lærte du at elske, saa lærte du vist alt.

Paa denne Klode findes saa megen Sorg og Harm,
som det er ondt at mindes, som gør den rige arm,

men som du trygt kan mindes i din Venindes Arm.

Og om de ogsaa kæmped, og om de bittert stred,
saa vandrer Mand og Kvinde fortrolig Fjed for Fjed
en festlig Midnatstime dog til det kendte Sted.